

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС. ФІНАНСОВЕ ПРАВО. ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342.951

В.О. Криволапчук,
доктор юридичних наук, професор,
директор ДНДІ МВС України, м. Київ,
ORCID ID 0000-0001-9449-2242,
О.М. Гришко,
здобувач ДНДІ МВС України, м. Київ

ВИМОГИ ДО ОСІБ ПРИВАТНИХ ТА ДЕРЖАВНИХ ВИКОНАВЦІВ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ¹

У статті досліджено, що доктринальною вимогою до осіб приватних виконавців, якою обґрунтовувалося введення цих учасників виконавчого провадження в систему примусового виконання судових рішень в Україні, було встановлення більш серйозних вимог, ніж до осіб державних виконавців. Аналізуються законодавчо закріплені вимоги до осіб приватних та державних виконавців. Зроблено висновок про необхідність упровадження додаткових вимог до осіб приватних виконавців та розроблено конкретні пропозиції з цього питання.

Ключові слова: приватні виконавці, державні виконавці, виконавче провадження, вимоги.

В статье исследовано, что доктринальным требованием к частным исполнителям, которым обосновывалось введение этих участников исполнительного производства в систему принудительного исполнения судебных решений в Украине, было установление более серьезных требований, чем к государственным исполнителям. Анализируются законодательно закреплённые требования к таким исполнителям. Сделан вывод о необходимости введения дополнительных требований к частным исполнителям и разработаны конкретные предложения по этому вопросу.

Ключевые слова: частные исполнители, государственные исполнители, исполнительное производство, требования.

Продовжуючи розгляд вимог, що встановлюються законодавцем до осіб приватних та державних виконавців, та їх порівняння, розпочате у попередніх публікаціях, зазначимо, що до вимог, які висуваються виключно до особи державного виконавця, згідно з п. 7 ч. 1 ст. 19 Закону України “Про державну службу” від 10.12.2015 № 889-VIII (надалі – Закон “Про державну службу”) відноситься вимога щодо проходження спеціальної перевірки [1]. Відповідно до “Порядку проведення спеціальної перевірки стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, та посад з підвищеним корупційним ризиком”, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 № 171 [2], спеціальна перевірка проводиться стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, що передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, та посад із підвищеним корупційним ризиком, у тому числі щодо відомостей, поданих особисто. Під час спеціальної перевірки перевіряються відомості про наявність судового рішення, що набрало законної сили, згідно з яким особу притягнуто до кримінальної відповідальності, в тому числі за корупційні правопорушення, а також наявності судимості, її зняття, погашення – перевірка здійснюється через Державну судову адміністрацію (в Єдиному державному реєстрі судових рішень перевіряється наявність відомостей про притягнення особи до кримінальної

¹ Закінчення. Початок у попередньому номері.

відповідальності) та через МВС (щодо наявності судимості, її зняття, погашення). Крім цього, перевірки підлягають факти з приводу того, чи піддавалася особа адміністративним стягненням за пов'язані з корупцією правопорушення. Така перевірка здійснюється через Національне агентство з питань запобігання корупції щодо наявності в Єдиному державному реєстрі осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, відомостей про претендента на посаду; також через це ж агентство здійснюється перевірка достовірності відомостей, зазначених у декларації претендента на посаду державного виконавця за минулий рік. Підлягають перевірці також відомості щодо наявності в особи корпоративних прав – перевірка здійснюється через Міністерство юстиції України та Національну комісію з цінних паперів і фондового ринку. Крім цього, за допомогою відповідних закладів Міністерства охорони здоров'я здійснюється перевірка щодо стану здоров'я (в частині перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я) кандидата на посаду державного виконавця; через Міністерство освіти та науки України, відповідні органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, структурні підрозділи обласної, Київської та Севастопольської міської держадміністрації, центральні органи виконавчої влади, яким підпорядковані навчальні заклади, керівників навчальних закладів, перевіряються відомості про освіту, наявність у претендента на посаду державного виконавця наукового ступеня, вченого звання. Особлива увага приділяється тому, чи не поширюється на претендента на посаду державного виконавця заборона займати відповідну посаду, передбачену Законом України від 16.09.2014 № 1682-VII “Про очищення влади” [3]. Перевірка щодо наявності в Єдиному державному реєстрі осіб, щодо яких застосовано положення Закону України “Про очищення влади”, відомостей про претендента на посаду здійснюється через Міністерство юстиції України. Крім цього, може проводитися перевірка претендента на посаду державного виконавця щодо виконання військового обов'язку через Міністерства оборони, військові комісаріати Автономної Республіки Крим, областей, м. Києва та Севастополя. Лише за умови позитивних результатів проведеної спеціальної перевірки кандидат на посаду державного виконавця може претендувати на зайняття такої посади.

З одного боку, спеціальна перевірка, яка проводиться відносно осіб, які претендують на зайняття посади державного виконавця, проводиться для перевірки загальних відомостей щодо кандидатури державного виконавця: відсутність судимості, відсутність адміністративного стягнення за корупційне правопорушення, загальної правоздатності (відомості про перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я опосередковано підтверджують повну цивільну дієздатність особи), проте з другого – спеціальна перевірка торкається низки аспектів, що характеризують кандидата на посаду державного виконавця, зовсім з іншого боку – перевірка достовірності відомостей, зазначених у декларації особи, слугує підтвердженням чесності особи та того, що її майновий стан відповідає рівню її доходів, цій же меті підпорядкована й перевірка наявності в особи корпоративних прав, отже, проходження спеціальної перевірки суттєво підвищує вимоги до особи кандидата на посаду державного виконавця, в той час як для приватного виконавця подібних вимог не встановлюється.

Водночас до особи приватного виконавця висувається низка додаткових вимог. Так, приватним виконавцем не може бути особа: якій за порушення вимог законодавства анульовано свідоцтво про право на зайняття нотаріальною чи адвокатською діяльністю або діяльністю арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), яку позбавлено права на здійснення діяльності приватного виконавця протягом трьох років з дня прийняття відповідного рішення; звільнена з посади судді, прокурора, працівника правоохоронного органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування у зв'язку з притягненням до дисциплінарної відповідальності, – протягом трьох років з дня звільнення (пп. 5, 6 ч. 2 ст. 18 Закону України від 02.06.2016 № 1403-VIII “Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів” (далі – Закон № 1403-VIII) [4].

Не можна не відзначити, що формулювання, застосоване законодавцем, відрізняється певною невизначеністю і викликає питання – які саме порушення законодавства, що потягнули анулювання свідництва, маються на увазі?

Відповідно до ст. 12 Закону України від 02.09.1993 № 3425-XII “Про нотаріат”, під таке визначення підпадає анулювання свідництва про право на зайняття нотаріальною діяльністю у разі винесення щодо нотаріуса обвинувального вироку суду, який набрав чинності; закриття кримінального провадження щодо нотаріуса з нереабілюючих підстав; неодноразового порушення нотаріусом чинного законодавства або грубого порушення закону, яке завдало шкоди інтересам держави, підприємств, установ, організацій, громадян при вчиненні нотаріальних дій та/або інших дій, покладених на нотаріуса відповідно до закону; набрання законної сили рішенням суду про порушення нотаріусом вимог законодавства при вчиненні ним нотаріальної дії; знищення чи втрати нотаріусом або з його вини архіву нотаріуса або окремих документів; зайняття нотаріусом підприємницькою, адвокатською діяльністю, заснування ним адвокатського об’єднання, перебування на державній службі або службі в органах місцевого самоврядування, у штаті інших юридичних осіб чи здійснення іншої оплачуваної роботи (крім викладацької, наукової та творчої); порушення нотаріальної таємниці; вчинення нотаріальних дій на своє ім’я чи ім’я членів своєї родини [5].

Закон України від 5 липня 2012 року № 5076-VI “Про адвокатуру та адвокатську діяльність” взагалі не дозволяє визначити, яке ж порушення законодавства, за яке може бути анульоване свідництво на зайняття адвокатською діяльністю, є підставою для відхилення кандидатури на зайняття посади приватного виконавця, оскільки відповідно до ст. 32 зазначеного вище Закону підставами для анулювання свідництва про право на заняття адвокатською діяльністю є: 1) подання адвокатом заяви про припинення права на зайняття адвокатською діяльністю; 2) визнання адвоката безвісно відсутнім або оголошення його померлим; 3) смерті адвоката; 4) накладення на адвоката дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права на зайняття адвокатською діяльністю; 5) встановлення факту надання недостовірних відомостей для отримання свідництва про право на зайняття адвокатською діяльністю та складення присяги адвоката України; 6) набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно адвоката за вчинення тяжкого, особливо тяжкого злочину, а також злочину середньої тяжкості, за який призначено покарання у виді позбавлення волі [6].

Подібна ситуація і щодо арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) – відповідно до ст. 112 Закону України від 14.05.1992 № 2343-XII “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”, підставами для анулювання свідництва арбітражного керуючого є: 1) його письмова заява; 2) неможливість виконувати свої повноваження за станом здоров’я; 3) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього; 4) визнання його недієздатним чи обмежено дієздатним, безвісно відсутнім або померлим; 5) накладення дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора); 6) подання неправдивих відомостей, необхідних для отримання свідництва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора); 7) скасування допуску до державної таємниці за порушення арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) законодавства у сфері охорони державної таємниці; 8) його смерть [7]. Виходячи зі змісту зазначеної вище норми, можемо зауважити, що її зміст не дозволяє визначити, яке ж порушення законодавства, за яке може бути анульоване свідництво на заняття діяльністю арбітражного керуючого, є підставою для відхилення кандидатури на зайняття посади приватного виконавця.

Крім невдалого формулювання диспозиції п. 5 ч. 2 ст. 18 Закону № 1403-VIII, що не дозволяє логічно визначити, коли кандидат на посаду приватного виконавця не відповідає встановленим вимогам, незрозуміло, навіщо законодавець взагалі вводить подібне обмеження. Можна припустити, що, встановлюючи зазначену вимогу до кандидатів на приватних виконавців, законодавець намагається запровадити певну

мережу, за допомогою якої можна було б виявити осіб, що за своїми особистими якостями не відповідають якостям приватного виконавця, оскільки можуть порушити принципи здійснення діяльності з примусового виконання судових рішень чи надать перевагу особистісним інтересам при виконанні функцій з такого виконання. Якщо взяти це за аргумент, тоді незрозуміло, навіщо законодавцем встановлюються терміни (три роки), зі спливом яких кандидат (навіть позбавлений три роки назад свідоцтва на право зайняття нотаріальною і адвокатською діяльністю чи діяльністю арбітражного керуючого) може претендувати на зайняття діяльністю приватного виконавця, невже три роки – це той термін, що суттєво вплине на покращення моральних якостей кандидата. До того ж виникає ще питання – чому законодавцем обрано строк саме у три роки? Три роки – це термін, за який судимість за нетяжкі злочини вважається знятою, тобто фактично, законодавець однаково обмежує право на працю у якості приватного виконавця для адвоката, що отримав дисциплінарне стягнення, внаслідок чого втратив свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю, і злодія, який скоїв крадіжку, і обом їм встановлює заборону упродовж трьох років навіть спробувати свої сили як приватним виконавцям.

Така ж ситуація і щодо обмеження для кандидата у приватні виконавці, встановлена для осіб, звільнених з посади судді, прокурора, працівника правоохоронного органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування у зв'язку з притягненням до дисциплінарної відповідальності, яка також встановлюється протягом трьох років з дня звільнення (п. 6 ч. 2 ст. 18 Закону № 1403-VIII).

Подібні обмеження, що встановлюються законодавцем для кандидатів у приватні виконавці, викликає більше запитань, ніж розумних аргументів на підтримку. В таких випадках доцільно звертатися до зарубіжного досвіду, оскільки саме ним і обґрунтовувалося введення інституту приватного виконавця в Україні.

У Рекомендаціях № Rec (2003)17 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам щодо примусового виконання, ухвалених Комітетом міністрів 9 вересня 2003 року на 851 засіданні заступників міністрів, містяться лише загальні вимоги до кандидатів у державні/приватні виконавці – високі моральні якості (чесність), правова підготовка і знання процедури примусового виконання судових рішень та рішень інших органів (компетентність), дія відповідно до встановлених високих професійних та етичних стандартів [8], а, отже, кожна країна розробляє власний підхід до критеріїв добору кандидатів на посади виконавців судових рішень. Наприклад, у Франції до кандидатів у приватні виконавці висуваються такі вимоги: наявність французького громадянства, відповідність морально-етичним критеріям (відсутність дій, що паплюжать честь і гідність виконавця; несхоєння дій, що тягнуть за собою застосування дисциплінарних чи адміністративних санкцій у вигляді усунення від посади, виключення з професійного корпусу, відзиву, анулювання згоди чи дозволу на ведення діяльності тощо) [9, с. 39]. Отже, встановлення вимог до кандидата у приватні виконавці щодо відсутності випадків анулювання свідоцтва про право на зайняття нотаріальною чи адвокатською діяльністю або діяльністю арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), позбавленого права на здійснення діяльності за порушення вимог законодавства та відсутності випадків звільнення з посади судді, прокурора, працівника правоохоронного органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування у зв'язку з притягненням до дисциплінарної відповідальності, обумовлено зарубіжним досвідом, проте встановлення термінів, упродовж яких такі випадки не мали відбуватися, є невірним. Особа, що спаплюжила репутацію вчинком, за який їй було анульовано свідоцтво про право на зайняття певною діяльністю чи звільнено з певної посади, не може претендувати на здійснення діяльності приватного виконавця, оскільки таке анулювання чи звільнення опосередковано свідчить про невисокі моральні якості кандидата, а тому встановлення “реабілітуючих” термінів, зі спливом яких така особа може претендувати на здійснення діяльності приватного виконавця, є невірним і підлягає видаленню.

Порівнюючи вимоги, встановлені законодавцем до осіб кандидатів у державні та приватні виконавці, зазначимо, що до вимог, які встановлюються виключно для особи кандидатів у державні виконавці, відносяться: здатність за своїми особистими

і діловими якостями здійснювати повноваження державного виконавця, досягнення 65-річного віку, відсутність рішення суду щодо позбавлення права займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави або займати відповідні посади, проходження спеціальної перевірки). Проте до вимог, що встановлюються виключно до особи кандидатів у приватні виконавці, відносяться: досягнення 25 років, стаж роботи у галузі права після отримання відповідного диплома не менше двох років або мати стаж роботи державного чи приватного виконавця, адвоката, нотаріуса, арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) не менше одного року, або помічника приватного виконавця не менше двох років, успішна здача кваліфікаційного іспиту, нескоєння протягом трьох років корупційного правопорушення або порушення, пов'язаного з корупцією, відсутність упродовж трьох років випадків анулювання свідоцтва про право на зайняття нотаріальною чи адвокатською діяльністю або діяльністю арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), які позбавлені права на здійснення діяльності за порушення вимог законодавства та випадків звільнення з посади судді, прокурора, працівника правоохоронного органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування у зв'язку з притягненням до дисциплінарної відповідальності) (див. таблицю 1).

Таблиця 1

Вимоги до осіб кандидатів у приватні виконавці

Вимоги до осіб кандидатів у державні виконавці	Вимоги до осіб кандидатів у приватні виконавці
Повна цивільна дієздатність (ст. 30 – 36 ЦК України, ст. 19 Закону України “Про державну службу України”)	Повна цивільна дієздатність (ст. 30 – 36 ЦК України, ч. 2 ст. 18, ст. 20 Закону № 1403-VIII)
Громадянство України (ст. 10 Закону № 1403-VIII)	Громадянство України (ст. 18 Закону № 1403-VIII)
Здобуття вищої юридичної освіти не нижче 2-го рівня (ст. 10 Закону № 1403-VIII)	Здобуття вищої юридичної освіти не нижче 2-го рівня (ст. 10 Закону № 1403-VIII)
Вільне володіння українською мовою (ст. 10 Закону № 1403-VIII)	Вільне володіння українською мовою (ст. 18 Закону № 1403-VIII)
Здатність за своїми особистими і діловими якостями здійснювати повноваження державного виконавця (ст. 10 Закону № 1403-VIII) – знання законодавства у сфері виконавчого провадження – професійні знання – лідерство; здатність до прийняття ефективних рішень – комунікативність – особистісна компетенція – здатність приймати зміни та змінюватись – технічні вміння (Спеціальні вимоги до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів, Спеціальні вимоги до осіб, які претендують на зайняття посад державних виконавців територіальних органів державної виконавчої служби, Спеціальні вимоги до осіб, які претендують на зайняття посад державних виконавців відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, затверджені Наказом Міністерства юстиції України від 21.10.2016 № 3005/5)	Досягнення 25 років (ст. 18 Закону № 1403-VIII)

Вимоги до осіб кандидатів у державні виконавці	Вимоги до осіб кандидатів у приватні виконавці
<p>Досвід роботи на посадах державної служби категорії “Б” чи “В”, або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності або досвід у сфері права не менше двох років (для осіб, що претендують на зайняття керівних посад в органах державної виконавчої служби) (Спеціальні вимоги до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів, Спеціальні вимоги до осіб, які претендують на зайняття посад державних виконавців територіальних органів державної виконавчої служби, Спеціальні вимоги до осіб, які претендують на зайняття посад державних виконавців відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України», затверджені Наказом Міністерства юстиції України від 21.10.2016 № 3005/5)</p>	
	<p>Стаж роботи у галузі права після отримання відповідного диплома не менше двох років, або мати стаж роботи державного чи приватного виконавця, адвоката, нотаріуса, арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) не менше одного року або помічника приватного виконавця не менше двох років (ст. 20 Закону № 1403-VIII)</p>
	<p>Успішна здача кваліфікаційного іспиту (ст. 18 Закону № 1403-VIII)</p>
<p>Не досягнення 65 річного віку (п. 1 ч. 2 ст. 19 Закону України “Про державну службу”)</p>	
<p>Відсутність судимості за вчинення умисного злочину, якщо така судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку (п. 3 ч. 2 ст. 19 Закону України “Про державну службу”)</p>	<p>Відсутність не знятої або не погашеної у встановленому законом порядку судимості (п. 3 ч. 2 ст. 18 Закону № 1403-VIII)</p>
<p>Відсутність рішення суду щодо позбавлення права займатися діяльністю, пов’язаною з виконанням функцій держави або займати відповідні посади (п. 4 ч. 1 ст. 19 Закону України “Про державну службу”)</p>	
<p>Нескоєння протягом трьох років корупційного або пов’язаного з корупцією правопорушення (п. 5 ч. 1 ст. 19 Закону України “Про державну службу”)</p>	<p>Нескоєння протягом трьох років корупційного правопорушення або порушення, пов’язаного з корупцією (п. 4 ч. 2 ст. 18 Закону № 1403-VIII)</p>
<p>Проходження спеціальної перевірки, під час якої виявляються відомості щодо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) наявності судового рішення, що набрало законної сили, згідно з яким особу притягнуто до кримінальної відповідальності, в тому числі за корупційні правопорушення, а також наявності судимості, її зняття, погашення; 2) факту, що особа піддана, піддавалася раніше адміністративним стягненням за пов’язані з корупцією правопорушення; 3) достовірності відомостей, зазначених у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; 	

Вимоги до осіб кандидатів у державні виконавці	Вимоги до осіб кандидатів у приватні виконавці
4) наявності в особі корпоративних прав; 5) стану здоров'я (в частині перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я), освіти, наявності наукового ступеня, вченого звання; 6) відношення особи до військового обов'язку; 7) наявності в особі допуску до державної таємниці (якщо такий допуск необхідний згідно з кваліфікаційними вимогами до певної посади); 8) поширення на особу передбаченої Законом України "Про очищення влади" заборони займати відповідну посаду (Порядок проведення спеціальної перевірки стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, та посад з підвищенням корупційним ризиком, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 № 171)	
	Відсутність упродовж трьох років випадків анулювання свідоцтва про право на зайняття нотаріальною чи адвокатською діяльністю або діяльністю арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), яку позбавлено права на здійснення діяльності за порушення вимог законодавства (п. 5 ч. 2 ст. 18 Закону № 1403-VIII)
	Відсутність упродовж трьох років випадків звільнення з посади судді, прокурора, працівника правоохоронного органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування у зв'язку з притягненням до дисциплінарної відповідальності (п. 6 ч. 2 ст. 18 Закону № 1403-VIII)

Аналіз вимог, які висуваються до осіб приватних виконавців, та їх порівняння з вимогами до осіб державних виконавців, переконують у тому, що вимоги до осіб приватних виконавців, розроблені законодавцем, незначно відрізняються від вимог до осіб державних виконавців і в певних випадках мають формальний характер. На наше переконання, до кандидатів у приватні виконавці доречно встановити низку додаткових вимог: 1) наявність високих особистих та ділових якостей; 2) відсутність рішення суду щодо позбавлення права займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави або займати відповідні посади; 3) скасування "реабілітуючих" строків, зі спливом яких особа, що скоїла дії, які опосередковано свідчать про невідповідність її особистих та моральних якостей стандартам приватних виконавців, може претендувати на здійснення діяльності приватного виконавця, а механізм отримання свідоцтва приватного виконавця доречно удосконалили шляхом: 1) уведення перевірки відомостей щодо репутації кандидата через систему рекомендацій та співбесід; 2) запровадження механізму апеляції на результати кваліфікаційного іспиту; 3) закріплення законодавчої вимоги щодо внесення інформації про визнання недієздатності чи обмеження дієздатності до Єдиного державного демографічного реєстру та документів, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. Відомості Верховної Ради. 2016. № 4. Ст. 43.

2. Порядок проведення спеціальної перевірки стосовно осіб, які претендують на заняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, та посад з підвищенням корупційним ризиком: постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 № 171. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/171-2015-%D0%BF> (дата звернення: 08.04.2018).

3. Про очищення влади: Закон України від 16.09.2014 № 1682-VII. Відомості Верховної Ради. 2014. № 44. Ст. 2041.

4. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів: Закон України від 02.06.2016 № 1403-VIII Відомості Верховної Ради. 2016. № 30. Ст. 542.

5. Про нотаріат: Закон України від 02.09.1993 № 3425-XII. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 39. Ст. 383.

6. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI Відомості Верховної Ради. 2013. № 27. Ст. 282.

7. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України від 14.05.1992 № 2343-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 31. Ст. 440.

8. Рекомендації № Rec (2003) 17 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо примусового виконання, що ухвалені Комітетом міністрів 9 вересня 2003 року на 851 засіданні заступників міністрів. URL: https://vkksu.gov.ua/userfiles/doc/perelik-dokumentiv/EU_Standarts_book_web-1.pdf (дата звернення: 27.03.2018).

9. *Ковалко І.* Основные направления реформирования системы принудительного исполнения судебных решений в Украине. *Legea si viata.* 2015. № 3. С. 36–40.

REFERENCES

1. About the Civil Service: Bill of Ukraine dated December 10, 2015 No 889-VIII. Bulletin of the Verkhovna Rada. 2016. No 4. Art. 43 [in Ukrainian].

2. The procedure for conducting a special examination in respect of persons who are applying for positions which involve taking a responsible or particularly responsible position and positions with an increase in the risk of corruption: the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated March 25, 2015 No 171. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/171-2015-%D0%BF> (Date of Application: 08.04.2018) [in Ukrainian].

3. About Purification of Power: Bill of Ukraine dated 16.09.2014 No 1682-VII. Bulletin of the Verkhovna Rada. 2014. No 44. Art. 2041 [in Ukrainian].

4. About the Bodies and Persons, Carrying out the Enforcement of Court Decisions and Decisions of Other Bodies: Bill of Ukraine dated 02.06.2016 No 1403-VIII, Bulletin of the Verkhovna Rada. 2016. No 30. Art. 542 [in Ukrainian].

5. About the Notary: Bill of Ukraine dated 02.09.1993 No 3425-XII. Information from the Verkhovna Rada of Ukraine. 1993. No 39. Art. 383 [in Ukrainian].

6. About Advocacy and Advocacy Activities: Bill of Ukraine dated 05.07.2012 No 5076-VI. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine. 2013. No 27. Art. 282 [in Ukrainian].

7. About Restoration of Solvency of a Debtor or Recognition of It as a Bankrupt: Bill of Ukraine dated May 14, 1992 No 2343-XII. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine. 1992. No 31. Art. 440 [in Ukrainian].

8. Recommendation No Rec (2003) 17 of the Committee of Ministers of the Council of Europe to Member States on Enforcement, adopted by the Committee of Ministers on September 9 2003 at the 851 Deputy Ministerial Meeting. URL: https://vkksu.gov.ua/userfiles/doc/perelik-dokumentiv/EU_Standarts_book_web-1.pdf (Date of Application: 27.03.2018) [in Ukrainian].

9. *Kovalko, I.*, 2015, Osnovnyye napravleniya reformirovaniya sistemy prinuditel'nogo ispolneniya sudebnykh resheniy v Ukraine. "The Main Directions of Reforming the System of Compulsory Execution of Judicial Decisions in Ukraine". *Legea si viata* 3, 36–40 [in Russian].

UDC 342.951

V.O. Kryvolapchuk,

Director of the State Research Institute MIA Ukraine,

Doctor of Law, professor, Kyiv,
ORCID ID 0000-0001-9449-2242,

O.M. Hryshko,

applicant of the State Research Institute MIA Ukraine, Kyiv

REQUIREMENTS FOR PRIVATE AND PUBLIC EXECUTIVES: COMPARATIVE LEGAL ANALYSIS

Significant decrease of the performance of court decisions and trust in the judiciary made the scientific community to consider the issue of the introduction of the institution of a private executive. With the enactment of 02.06.2016 of the Bill of Ukraine "About

Bodies and Persons Enforcing the Enforcement of Judgments and Decisions of Other Bodies” No1403-VIII, new entrants “private executives” have been introduced in Ukraine in the enforcement proceedings. Despite the controversy of introducing into the legal field of private performers, the views on raising the requirements for their competence do not cause disagreements among scholars.

The comparative legal analysis carried out by the authors of the paper on the legally established requirements for individuals of private and public executives confirmed the urgency of this issue and revealed different approaches to their selection and competence.

The research establishes that, in addition to the requirements regarding the age and education of private performers, the legislator imposes additional requirements on the personal and business qualities of a public executor.

The absence of similar requirements to a private performer causes different approaches to the selection of private and public executives.

The person of the private executor additionally establishes the requirement to pass the qualifying examination and to have full civilian capacity. Such a requirement for state executives is duplicated in Clause 2 Art. 19 of the Bill of Ukraine “About Civil Service”, as they are civil servants. However, at the present stage, there are no documents confirming the full civil capacity of a person.

The issue of verifying the recognition of a person as incapacitated or limited is also indeterminate. The authors propose to introduce information on the recognition of a person incapacitated or restricted to the Unified State Demographic Registry.

Legislator does not extend to private performers age restrictions and requirements to the absence of a court decision regarding the deprivation of the right to engage in activities related to the performance of the functions of the state or to hold corresponding positions established for the state executors by the Bill of Ukraine “About Civil Service”.

The articles proposed by the authors of the changes to the requirements for private performers are important, since the performer, as the manager of someone else’s property, must have a high level of trust among the participants in the proceedings and society.

Keywords: private executives, government executives, enforcement proceedings, claims.

Отримано 05.06.2018